

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Regnskabet for „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ for 1935—36.

Valgt blev: *V. Buhl, P. Christensen, Gunnar Fog-Petersen, Jens Høyer, Jensen-Stevns, Ch. Petersen, Schaumann, Stein og Stumph.*

Dernæst foretoges:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924, jfr. Lov Nr. 107 af 9. April 1926, og Lov Nr. 99 af 7. April 1936 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse.

Valgt blev: *Andrea Brochmann, P. Busch, Axel Christensen, P. Christensen, Gisselbæk, A. P. Hansen, Ingeborg Hansen, Lange, Jørgen Møller, Olaf Nielsen, Ch. Petersen, Rytter, Simonsen, Stensballe og Villemoes.*

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Sygelighed og Dødelighed blandt Børn i det første Leveaar.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2471; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 40).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

H. P. Johansen: Tilsyneladende er det ikke noget omfattende Lovforslag, vi her har til Behandling, i alt er det kun paa 3 Paragraffer, der tilsammen fylder 12—14 Linier. Men jeg tror nok, vi alle sammen er klar over, at det ikke er noget ubetydeligt Lovforslag, som Ministeren her har fremsat. Tværtimod omhandler det nogle af de allervigtigste Spørgsmaal, der er fremme i Tiden, nemlig Spørgsmaalet om Børnesygelighed og Børnedødelighed og dermed i Virkeligheden det store Spørgsmaal om Befolkningens Vækst eller Stagna-

tion. Det er Spørgsmaal, som alle civiliserede Stater beskæftiger sig med i Øjeblikket og er nødt til at beskæftige sig med, saaledes som Udviklingen har formet sig i de senere Aar. Jeg mener altsaa, at dette Lovforslag baade er paakrævet og værdifuldt, og jeg kan paa mit Partis Vegne paa det bedste anbefale det. Jeg haaber, det hurtigt maa blive ført igennem Rigsdagen.

Samtidig vil jeg gerne benytte Lejligheden til at udtale Tilfredshed med, at Lovforslaget fik en saa velvillig Modtagelse i Pressen, da det blev fremsat. Dette gælder ikke blot Regeringspressen, men saa at sige hele den samlede Presse. Det har naturligvis altid Betydning for et Lovforslag, at det bliver velvilligt modtaget, men det har især Betydning for et Lovforslag af denne Karakter. Thi det er ikke nok, at vi faar vedtaget et Lovforslag paa Rigsdagen, der skal endnu en Ting til, hvis Loven skal faa nogen Betydning, og det er, at der skabes en velvillig Stemning for den ude omkring i Kommunerne. Jeg tror, at Jordbunden i ikke ringe Grad allerede er beredt for Loven gennem den Maade, som store Dele af Pressen omtalte den paa efter Lovforslagets Fremsættelse i sidste Uge, og jeg haaber, at de kommende Forhandlinger vil faa en saadan Karakter, at de yderligere bidrager til at anbefale Loven saavel til Kommunerne som til de Hjem, der vil drage Nytte af den.

Lovforslagets Formaal kan belyses med meget faa Ord. Det gaar ud paa, at der rundt omkring i Kommunerne ansættes Sundhedsplejersker, som skal have særlig Uddannelse i Barnepleje. Disse Sundhedsplejersker skal virke raadgivende, oplysende over for Mødre, der har Spædbørn, særlig med Hensyn til Barnets Pleje i det første Leveaar. Endvidere kan der ifølge Lovforslaget oprettes Børneplejestationer, som skal have det samme Formaal og samvirke med de før nævnte Sundhedsplejersker. Angaaende de Udgifter, som Loven vil medføre, hedder det i § 1, at Staten udreder indtil Halvdelen af det, som denne Foranstaltning vil komme til at koste. I øvrigt er det vel vanskeligt helt bestemt at sige, hvor meget der skal til, for det vil meget komme til at afhænge af, i hvor stor Udstrækning Loven finder Anvendelse.